rahwaga lábbistikko ellasid ja käisid, monda neist óppinud ja wisiks wõtnud; ning Moseski kidab úhtteist, mis temma nende seädustest ja wisidest kõlbawa tundis ollewad, omma rahwale heaks. Agga olli ka Israelirahwas seál maal hakkand mitto ebbausso kombet prukima, mis nemmad teistest ollid näinud, ja omma meelt aino Jummala tenistusses ebbajummalatte ja kuiude pole põõrma. Sedda ennam siis ka kirjatundjal sest kasso, kui sedda usko ja need ellamisse kombed, mis seál Maal wannal aial liikumas ollid, óppib tundma.

Olgo inimessed kül neis asjus, mis ilmalikko ellusse putuwad, ehk kuigi harrinud, oskajad ja targad: ommeti ikka tõssi, et Jummala sanna neid wast targaks teeb õnnistusseks. Nenda olli ka luggu Egiptusse rahwaga. Nende usk ja ussotenistus ollid Mosesse aial ja pärrastagi üsna waesed ja seggased. Päikesse jummal, Osiris, ja temma abbikasa, ku jummal, Isis, neid loeti üllemaks ja taewa tähhed wähhemaks jummalaks. Nilusse jõe jummalat ka wägga auustasid, ja sedda kangeste kurtsid, et merri, kuhho jõggi langeb, tedda ärranelanud. Moistmatta lomegi, kui Jummalat, kummardati; Ibis lindo, krokodilli sissalikko, Jhneumoni nirki, maddusid, kotkaid, hunta, koere ja kassagi, kedda keik, kui surriwad, uhkeste mahhamatsid; egga tohtind ei ükski neid ärratappa. Juhtus kord, et üks Roma soldat ühhe kassi mahhalõi; ning sedda arwati temmale ni sureks süüks, et tedda kohhe moõgaga tükkiks raiusid, ehk kül Roma rahwal suur woimus käes olli, ja neid üllewägga auustati ja kardeti. — Teises kohtas sedda, teises teist ellajat kummardati, teises sõdi kitselihha, ning lambad peti pühhaks; teises tappeti lambaid, agga kitse ei tohtind mitte tappa.

Keigeüllema au sees piddasid ühhe musta sõnni, Apis nimmi, kellel needsinnatsed märgid külles piddiwad ollema: kolmenurgelinne lauk otsa ees; parremal polel külle peál